

Tá KÍ spældi steypafinalu móti HB seinasta mikudag (myndin), tóktust teir hava fingið skeiva beinið úr songini, men sunnudagin móti B68 var nógv betri

Sektin er stór tá KÍ sleppur at spæla

Fótbóltur: Toftamenn vóru sera blíðir við klaksvíkingarnar, sum stórtírvast á grasinum

Klaksvíkingar eiga nógv góðar fótbóltsspælarar. Tað er einki nýtt í tí. Spennandi spurningurin, hvørja ferð teir fara á vøllin, er, hvørjum skørum teir eru í. Næstsíða sunnudag, tá teir spældu í Gundadali móti HB, tóktist tað, sum um allir so at siga høvdu fingið skeiva beinið úr seingini. Mikukvøldið í steypafinaluni var nógv frægari, og á Svagaskarði sunnudagin vóru teir á toppinum aftur, og tað sýntist sum teir væl og virðiliga høvdu tváð vónbrotið um tætt í steypakappingini av sær.

Klaksvíkingarnir tóktust stórtírvast á grasinum. Við góðum bóltfórleika, skjótum samanspæli, snildum fótiskifti, dragingum, kropsfintum, stikkbóltum, síðuskiftum og sannførandi royndum móti málinum spældu teir heimaliðið sundur og saman.

Men hetta er bara onnur síðan av veruleikanum. Hin síðan er, at teir á heimaliðinum vóru óvanliga illa upplagdir. Hjá fleiri teirra tóktist tað torført at standa seg á eitt sindur váta undirlagnum, teir høvdu ilt við at finna hvønn annan, og tað var bara hendinga ferðina, at teir komu fram til upplagdar móguleikar. Og so tóku teir verjupartin í so lítum álvara, at tað segði seg sjálvt, at teir vóru so dyggiliga sektaðir fyri tað.

Arnold Joensen, Marck og Jan Joensen vóru sera

leysir á KÍ miðvøllinum, og stórspejandi John Hansen og Harley Bertholdsen í borðinum komu ferð eftir ferð ígjøgnum, eftir at toftamennir vóru lagdir aftur. Og viðhvørt royndu klaksvíkingar seg við stikkbóltum fram til Heðin á Lakjuni og Rógva Jacobsen, sum aftur og aftur runnu frá eitt sindur tungu toftaverjuni.

Mál og móguleikar

KÍ fekk hol á, tá sje minuttir vóru farnir. Eftir innkast í høgru, sneiddi Heðin á Lakjuni tveir av og legði flatt til nærra stólpa, har Rógvi Jacobsen var fyrstur á og lættliga kundi stýra inn við stólpárinum.

Magnus Poulsen í B68 málinum bjargaði sera væl eftir 23 minuttir, tá John Hansen eftir eitt av fleiri KÍ hornaspørkum sendi upp móti trikantinum.

Eftir 27 minuttir royndi Jan Petersen, sum hesa ferð var á B68 miðvøllinum, seg við góðum langskoti, og minuttin eftir fekk heimaliðið aftur eitt orðuligt skot fyri bógvin: Rógvi Jacobsen royndi seg við fløtum skoti úr brotsteigarsamankomngini í vinstri, og ein av málverjunum hjá B68, Jákup Djurhuus, stýrdi bóltin um í málið.

Tað sá út til at vera mønsturingurin, tá KÍ bara tveir minuttir seinni økti til 3-0. B68 verjan var fullkomuliga deyð, tá Heðin á Lak-

uni úti í vinstra borði krúllaði seg framvið tveimum og eingin toftamaður tók sær tykni av John Hansen, sum hevði smoygt sær mitt inn fyri málið og umsetti snilda innleggið hjá Heðini.

Kanska hevði tað verið nakað at bygt á hjá toftammonnum, um 3-1 stóðan hevði hildið til steðgin. B68 fekk sít mál, tá tað restaðu sje minuttir, og stóðan stóðst av størsta veikleikanum hjá KÍ, sum er deyðbóltstøðurnar. Pól Juel Vilhelmsen, sum avloysti skadda Kurt Mørkøre í miðverjuni og spældi væl, gjørdi óneyðugt fríspark í høgru, Øssur Hansen, sum annars var merkiliga tamur, lyfti tætt framvið málinum, og við aftara stólpan setti Jákup Djurhuus ljósa krúllin undir bóltin, minkaði um munin, javnaði sína egnu úrtøku og átti harvið at birt vón fyri heimaliðið.

Men soleiðis kom tað ikki at ganga, tí bara tveir minuttir seinni vóru B68 verja og málverji ófatuliga óskettin. Tað eydnaðist Rógva Jacobsen, sum var staddur langt úti í vinstra borði, at lyfta himmalhøgt innfyri, og Arnold Joensen, sum ikki plagar at vera nøkur ørn í luftspælinum, slapp ótarnaður at stúta í netið, meðan einir fyra reyðblusaðir hugdu at.

Seinna umfarið kom bara eitt mál. 62 minuttir vóru farnir, tá Arnold Joensen streyk ígjøgnum í høgru,

hann tóktist ætla at leggja innfyri, men hann hálvleiki, og bólturin streyk omanfyri Magnus Poulsen, sum var traðkaður eitt stig fram úr málinum, og inn í handara síðunetið.

Bakkspeglid

Aftaná sovordid úrslit verður ivaleyst nógv tosað. Toftamenn fokuserað á sínar veikleikar og klaksvíkingar á sínar dygdir.

Hjá heimaliðinum er undunarvert, hvussu tað kundi bera til, at næsti heimadysturin eftir góðan javnleik móti oddaliðinum, HB, skuldi enda so út av lagi illa.

B68 spældi seg til onkran annan móguleika, t.d. refleksbjargaði Gunnar á Steig seint í 1. hálvleiki væl, eftir at tíðliga innskifti André Stakhánsen stútaði innlegg úr vinstri móti málinum. Men tað ber als ikki til at fáa stig og vinna, um verjuparturin er so tunnur, sum hann var hjá B68 hesa ferðina, og tað verður ikki bara hugsað um verjuavrikid hjá aftastu monnum, sum so ofta vóru yvirspældir.

Hesa ferð var merppið, at klaksvíkingar fóru upp frá, so væl megnadu teir at lata bóltin ferast millum sín. Setningurin til næstu ferð er at varðveita konsentratióina og vísa stóðug avrik. Tað verður ivaleyst størsti vandin, tá sumbingar skulu setast uppá pláss.

jh

Vágamenn eiga botnin

Tað gongst út av lagi vánaliga hjá FS Vágar at skava stig saman. Í løtuni sær tað soleiðis út, at alt tos um at endurvinna plássið í bestu deildini – í sambandi við samanleggingina fyri nøkrum árum síðani varð tað vónað og roknað við, at Vágarnar fóru at gera seg galdandi í fremstu røð – er hildið uppat og tað so dyggiliga. Syrgiliga stóðan hjá vágamonnum er, at teir eru aftast í 2. deild, og koma ikki heilt aðrir bollar á súpanina eftir summarsteðgin, enn tað hava verið higartil, so fara Vágarnar ikki at eiga umboð í 2. deild komandi ár.

Í Gøtu taptu teir 3-1. Kanska hevði tað verið óðrvísi, um teir í 1. hálvleiki høvdu fingið nýttu burtúr, tá Sonni Johansen lobbaði í stólpan, og tá teir eftir horna vóru púra leysir við aftara stólpa, men klossaðu móguleikan burtúr.

Í staðin var tað Omar Pálsson, verjukendi miðvallarin á heimaliðinum,

sum eftir 20 minuttir setti hol á, tá Heini Heinason hevði drigið langt og leingi, áðrenn hann legði út frá baklinjuni.

Í 2. hálvleiki vóru gøtumen triggjar ferðir í brotsteiginum hjá mótstøðummonnum, og teir fingtu tvey mál. Hitt fyrra tá korter var runnið, og Heini Heinason var farin einsamallur ígjøgnum tungu verjuna.

Eftir tað royndi FS Vágar at koma aftur aftur, teir høvdu bóltin nógv, men tað var alt ov fátækt upp á hugflog. Høgr skrábóltar vóru oystir í brotsteigin, og har var Jón Sigurd Gleðishegg í GÍ verjuni stóri maðurin.

Hilmar Hansen minkaði um munin, tá tað restaðu átjan minuttir. Hann sneiddi fleiri av og smekkaði til úr 18 metrum.

3-1 málið tveir minuttir fyri leikklok var áttótt fyrsta málinum: Petur Sjørðarberg legði út frá baklinjuni, og Omar Pálsson avgreiddi úr 16 metrum.

jh

LÍF sløkti vónirnar hjá hvalbingum

Ongantíð enn hevur tað eydnast hvalbingum at vinna sær pláss í bestu deildini. Teir hava verið heilt tætt við nakrar ferðir, men so hevur tað misseynast, tá síðstu forðingarnar skuldu avgreidast.

Higartil í ár hevur gingið so mikið væl í 2. deild, at um teir vunu á grasvøllinum móti LÍF sunnudagin, so vóru teir fremstir. Men Royn tapti. Leygardagin kunnu teir fáa tryg stig, tá teir fara í Vágarnar, men alt bendir á, at teir í hvussu so er mugu bíða til eftir summarsteðgin fyri at fáa móguleika at vinna oddasessin.

Leirvíkingar, sum høvdu vant á grasinum á Svagaskarði hóskvøldið, fóru við øllum stigunum, og nú hava teir rættuliga lagt seg út í kappingina um tveðri ovastu plássini.

Teir í LÍF vóru ikki komnir til Hvalbjar fyrri at hava ábyrgdina av undirhaldinum, um tað við undirhald verður sipað til at hava nógv fólk langt frammi á vøllinum og harvið vera við til at skapa móguleikar í báðum endum.

Útgangsstøðan hjá LÍF var at hava nógv fólk afturfyrir bóltin og so vóna, at tað fór at bragda, tá teir okkuntíð spældu skjótt og viðhvørt spældu langt fram til teir báðar á toppinum, Jonhard Høgnesen og Kirstian Eliassen.

Og sanniliga bragdaði tað hjá LÍF. Eitt lítið korter var farið, tá teir fingtu hol á og harvið styrktu upptætt meiri um fyrirteyttir at

royna seg við tættari verju og snaraløpum. Tað var Jonhard Høgnesen, sum spældi seg ígjøgnum í vinstri, legði upp á tvør til miðvallaran Tømek, sum smekkaði til, málverjin hjá Roy hálvbjargaði, og so var Kristian Eliassen fyrstur á retuninum.

Sami maður høtti til 2-0 á hálfva tímanum. Hann fekk ein bólt stungnan fram í millum, og skotið av brotsteigarmarkinum var gott. Bólturin smoygdi sær inn við stólpárinum, og so var liðugt.

Hvalbingar høvdu bóltin nógv, men teir fingtu einki burtúr. Í fyrsta minuttinum høvdu teir ein roynd í stólpan, og tað var tað næsta, sum teir komu málrammuni hjá Trygva Olsen. LÍF málverjin royndist væl, og hvalbingar gjørdi ofta uppgávuna hjá honum ómakaleysa. Teir oystu í 2. hálvleiki nógv skrábóltar í brotsteigin, og har var málverjin sum oftast hægstur, og um bóltarnir lógu soleiðis, at tað var ikki móguleiki hjá Trygva at fáa fatur á teimum, so var verjan hægst.

Sum seinna umfarið leið, so royndi Royn at økja um trýstið við at flyta alt meiri fólk longri fram á vøllin. Hetta bar eisini móguleikar fyri fleiri LÍF snaraløpum við sær, og móguleikarnir, sum t.d. dupluti málskjúttin, Kristian Eliassen, fekk, mundu vera teir størstu. jh